

Despre trecut, prezent si viitor

Blacks

Aud clipele prezentului cum trec prin sângele meu.
Al lor mars triumfal suna ca o orchestra dezacordata

Mă mir, pentru că zborul este muzica si armonie, iar ele, cu siguranță, pot zbura.
Pot zbura pentru că sunt goale... de conținut. Plecarea ta m-a lăsat fără conținut.

Or fi bolnave de inimă?
Cred că nici nu mai au inimă.
Dacă inima mea a rămas la tine, atunci gândesc că și a lor a rămas tot acolo.

Să nu-mi reproșezi că ele sunt în misiune de prea mult timp.
Au plecat în a ta căutare ieri, ba nu..., acum, pentru simplu fapt că plecarea ta este mai vie ca oricând.

Te-au căutat în fiecare celulă, în fiecare zvâcnire, în fiecare gând.
Simt că ești în fiecare celulă, în fiecare zvâcnire, în fiecare gând. Tu și prezentul tău în care eu nu mai am loc.
Dar nu te regasesc in fiecare celulă, în fiecare zvâcnire, în fiecare gând, pe tine, trecut și viitor, pe tine, trecut pentru viitor.

Iată că se opresc în stația sufletului, obosite de atâtea căutări
Sunt înghețate!
A ta plecare a stârnit în fiecare particică a tot ce mă reprezintă cea mai aspra iarnă, iar eu le-am trimis să te regăsească.
Dar nu le-am amăgit... Le-am spus că după ce vor umbla prin iarna deznădejdii vor simți căldura amintirilor din timpul în care tu, floare a sufletului meu, creșteai, protejată de brațele mele.
Le-am spus să te recompună din amintiri, să te culeagă petală cu petală și să mi te aducă pe buze.
Aici, cu puterea magica a sărutului, te voi reîntrupa, așa cum ai fost și ești, minune între flori.

Intrați clipe ale prezentului, sufletul vă este deschis!
Intrați să vă încălziți!
Înăuntru arde focul iubirii!
Dar de ce sunteți așa înghețate?
Se pare ca nu ați găsit căldura amintirilor. V-ați rătăcit căutând ce iată, e aici, în puterea cuvintelor!

Nu suntem înghețate,
ne-a pârlolit focul iubirii
și ne-a risipit puterea cuvintelor
când noi căutam, rătăcite, puterea dragostei.
Capotăm, una câte una, puțin câte puțin
arzând mocnit în cenușa ce se cheamă "azi".
Îndrăznește! Suflă! Poate, cine stie?
suntem...pasărea Phoenix.

Doamne, ce se întâmplă? Muriți una câte una?
De fapt, e normal..., voi sunteți prezentul meu!
Draga mea, ele sunt prezentul meu!
Si, fără tine, prezentul meu moare!
La fel și eu!